

TISZTELT HÖLGYEIM ÉS URAIM, KEDVES KOLLÉGÁK!

Nagy örömmre szolgál, hogy olyan konferencia megnyitásán vehetek részt, amely sokrétűen reprezentálja mai világunk problémáit, különböző tudományágak kérdésfeltevéseit és e kérdésfeltevések közös mozzanatait. Az EL TE BTK Filozófiai Intézete és Nyelvfilozófiai Kutatócsoportja eddigi hagyományainak folytatásaként rendezi ezt a konferenciát az „Esemény, jel, történeti jel” problémaköréről. A három fogalom sokszorosan kapcsolódik egymáshoz, az eseményeket jeleiken keresztül érzékeljük, események lehetnek bizonyos jelenségek jelei, s a történetiség, a történeti diskurzus keretébe ágyazottan jelennek meg számunkra, illetve ezen keresztül rekonstruálhatók.

A konferenciára szóló felhívás számos tudományágot nevezett meg, melyek mind hozzájárulhatnak a vizsgált fogalmak további tisztázásához, s együttgondolkodásukból, sajátos szempontjaik összekapcsolódásából új meglátások szülehetnek. A most kezdődő konferencia programját áttekintve látható, hogy az interdiszciplinaritás megvalósult: különböző filozófiai irányok (hermeneutika, analitikus filozófia, nyelv- és történelemfilozófia, filozófiatörténet) mellett jelen vannak a narratológia, szemiotika, irodalomtudomány, pszichológia képviselői is. A következő napok vitái, a konferencia *eseményei* várhatóan közelebb vihetik a résztvevőket több kérdés tisztázásához, s rávilágíthatnak olyan szempontokra, melyeket korunk aktualitása, az új évezred éppen e napokban mindannyiunkat sokkoló eseményei óhatatlanul fölvetnek számunkra. Nyilvánvaló, hogy a konferencia feladata a tudományos vizsgálódás, a tudomány higgadt szemléletmódjának érvényesítése, s pontosan ez segíthet hozzá bennünket ahhoz, hogy az események, eseményeink a történeti, filozófiai és egyéb diskurzusok kontextusába kerülve értelmezhetőekké váljanak számunkra. Stendhalnak talán igaza van abban, hogy „Az élet csaknem minden baja abból ered, hogy hamis fogalmaink vannak arról, ami történik velünk”. Ha ezt általánosabban értelmezzük, valóban arra van szükségünk, hogy ne legyenek hamis fogalmaink történeleinkről, történeteinkről, történetünkről, történelmünkről. Ehhez bele kell látnunk mindazokba a mechanizmusokba, melyek történeteinket, eseményeinket alakítják, melyekkel mi alakítjuk a róluk szóló diskurzust, melyek értelmezésünket meghatározzák és egész kultúránkat alakítják – s ahhoz, hogy ne csak az események alakítsanak minket, hanem mi is alakítsuk az eseményeket, éppen olyan sokrétű vizsgálatokra van szükség, mint amelyekről e konferencia előadói számot adnak.

A „kis elbeszélések” maradtak mára, mondják, miután a „nagy elbeszélések”, „a történelem belső irányítója, az emberiségben realizálódó örök abszolút eszme” (Hegel) – *a szellem dialektikája, jelentés bizonyossága, a racionális szubjektum, a haladás ideája* a modern kor eseményei, történései hatására *elveszítették összefogó erejüket*, s alapvetően az értelmezések sokféleségével, a „különböző *nyelvjátékokkal*”, az események heterogenitásával *szembesülünk nap mint nap*. Ilyen kihívásokkal szemben különös jelentőséggel bír a konferencia előadóinak, résztvevőinek tudományos, racionális diskurzusa, fontosak tisztázó elemzéseik, vitáik, melyek révén talán közelebb juthatunk mindennapi valóságunk jobb megértéséhez is.

Ennek reményében kívánok Önöknek jó munkát, sok sikert, s remélem, további hasonló rendezvények is követik ezt a mostanit, folytatva az Intézet és a Kutatócsoport hagyományait.

Dr. Manherz Károly
Az ELTE BTK dékánja